

The image shows a highly detailed, ornate ceiling, likely from a church or cathedral. The ceiling is composed of several large, circular medallions arranged in a grid-like pattern. Each medallion features a central floral or star-shaped cutout, surrounded by intricate scrollwork and relief carvings. The entire structure is finished with a rich, golden patina. The lighting is dramatic, highlighting the textures and curves of the metalwork. At the bottom of the image, the text "VIA CRUCIS 2024" is overlaid in a white, serif font.

VIA CRUCIS 2024

Portada: Altar major de Montserrat, detall del cor

El *Via Crucis*, aquest camí que feu Jesús cap a la Creu, ens permet endinsar-nos en els últims moments de la seva vida i veure com la seva entrega fins al final ens ha donat la salvació que nosaltres no podíem assolir.

Les diferents estacions tradicionals del *Via Crucis*, algunes amb un rerefons bíblic, altres fruit de la tradició de l'Església, ens permeten anar pas a pas al costat de Jesús, fer-nos presents en aquella Palestina de fa 2.000 anys: terra ocupada pels romans, terra amb violència que per desgràcia encara avui perdura i colpeix les nostres realitats. Per això avui el *Via Crucis* continua sent actual ja que moltes persones pateixen en la seva pròpia pell la creu de la vida degut a les guerres, desastres naturals, egoïsmes..., en una paraula, degut al mal, al pecat present en el nostre món.

Recórrer aquestes estacions no és per un gust d'autoflagel·lar-nos, sinó per ser conscients que només l'Amor, l'únic llenguatge universal que tota persona pot entendre, és l'únic camí a seguir si volem aconseguir una pau veritable i perdurable, tant a nivell mundial com personal. I, pels cristians, aquest Amor és encarnat en Jesucrist.

A través de les catorze estacions proposem endinsar-nos en aquest misteri d'Amor. Cada estació ve acompanyada per una cita evangèlica. Quan l'estació té un passatge bíblic es posa la citació corresponent. Si no és així, s'intenta que en el text que es proposa hi hagi un lligam entre l'estació i el fragment de l'Evangeli. Tot seguit, una petita reflexió intenta mostrar aquesta relació, com unes claus de lectura i d'aprofundiment des d'un punt de

vista d'implicació social i/o personal, però també de l'acte de donació que feu Jesús. Conclou cada estació una pregària extreta del llibre dels Salms, pensada per resar conjuntament, i una oració final originària del Missal Romà. No s'especifica cap cant, ja que cada moment i circumstància poden propiciar una cançó o una altra, d'aquí que ho deixem a elecció lliure.

D'aquesta manera, a partir dels diferents textos, pretenem il·luminar i donar la possibilitat de copsar punts de vista diversos que ens pot oferir cada estació per així, tot i el sofriment que expressen i que patí Jesucrist, arribar al final del camí que no és el sepulcre sinó la Resurrecció.

Montserrat, 2024

Primera estació

JESÚS ÉS CONDEMNAT A MORT.

T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

L 1. Els qui havien detingut Jesús se'l van endur a casa de Caifàs, el gran sacerdot, on s'havien reunit els mestres de la Llei i els notables. (...) Els grans sacerdots i tot el Sanedrí buscaven una falsa declaració contra Jesús per condemnar-lo a mort, però no en van trobar cap, tot i que es van presentar molts falsos testimonis. Finalment se'n presentaren dos que van declarar:

-Aquest va dir: "Puc destruir el santuari de Déu i reconstruir-lo en tres dies."

Llavors el gran sacerdot s'aixecà i va dir a Jesús:

-¿No contestes res?

Què en dius, de les acusacions que aquests et fan? (...)

Jesús li respon:

-Tu ho has dit. Us ho asseguro: des d'ara veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Totpoderós i venint sobre els núvols del cel.

Aleshores el gran sacerdot s'esquinçà els vestits exclamant:

-Ha blasfemat! Per què necessitem més testimonis? Ara mateix acabeu de sentir la blasfèmia. Què us en sembla?

Ells respongueren:

-Mereix pena de mort! (Mt 26, 57-66)

L 2. Jesús és condemnat a mort a partir de falses acusacions, per interessos particulars dels grans sacerdots que volien sentenciar-lo i així deslliurar-se'n.

Quantes persones en el nostre món moren víctimes de motius econòmics, polítics, religiosos..., només per afavorir als afanys, els egoismes d'uns pocs?

I nosaltres, quantes vegades expliquem les coses o actuem segons la nostra conveniència perjudicant al proïsme, només per tal de no veure'ns afectats?

Cada vegada que actuem així condemnem de nou Jesús a la mort en creu.

(Del salm 69)

**T. Déu meu, veniu a ajudar-me,
no tardeu a defensar-me, Senyor
Que quedin defraudats i avergonyits
els qui em volen la mort.**

**Que se'n tornin plens de confusió
els qui desitgen fer-me mal.
Que es retirin i se'n vagin avergonyits
els qui em deien: «T'està bé.»**

**Que puguin alegrar-se i fer-vos festa
els qui us busquen de debò,
que els qui estimen la vostra obra salvadora
puguin dir sempre:« És gran el Senyor.»**

**Ara sóc un pobre desvalgut,
no tardeu, Déu meu.
Sou vós qui m'ajudeu i em deslliureu.
Senyor, no trigueu més.».**

C. Preguem / Senyor Déu nostre, us demanem la gràcia de progressar contínuament en aquella caritat, per la qual el vostre Fill va estimar tant el món que es va entregar a la mort. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Col·lecta, V diumenge de Quaresma)

Segona estació

JESÚS PORTA ELL MATEIX LA CREU CAMÍ DEL CALVARI.

**T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.**

L 1. Llavors Pilat els el va entregar perquè fos crucificat. Prengueren, doncs, Jesús, i, portant-se ell mateix la creu, va sortir cap a l'indret anomenat «Lloc de la Calavera», que en hebreu es diu Gòlgota. (Jn 19, 16-17)

L 2. Jesús és obligat a portar-se ell mateix la creu, a portar ell mateix l'instrument de la seva passió. Tot i el sofriment que deu experimentar davant el judici i la proximitat d'una mort segura, no rep cap compassió dels soldats ni dels jueus.

Com digué Jesús, cadascú de nosaltres ha de portar la seva creu. Una creu intransferible i que només un mateix sap el que pesa. No podem passar-la a un altre, és nostra i hi hem de conviure. L'exemple de Jesús portant la seva pròpia creu ens ha d'esperonar a no defallir davant les contrarietats de la vida. En el fons, la creu de Jesús és la nostra; com a seguidors seus, ell porta la nostra creu, ell ens guareix.

(Del salm 40)

**T. Jo clamo: «Senyor, compadiu-vos de mi.
He pecat contra vós, salveu-me la vida».
Parlen de mi els meus enemics i em volen mal:
«Quan es morirà! Que s'esborri el seu nom».**

**Però vós, Senyor, compadiu-vos de mi,
restabliu-me, i jo faré justícia.
En això he conegut que m'estimàveu:
que el meu enemic no pot cantar victòria.
Però a mi, em conserveu sense culpa
i em mantindreu per sempre davant vostre.**

C. Preguem / Oh Déu, autor de tota misericòrdia i de tota bondat, vós ens heu ensenyat que el dejuni, l'oració i l'almoïna guareixen el nostre pecat; escolteu el reconeixement de la nostra feblesa: que els qui ens sentim afeixugats per les nostres culpes, ens vegem sempre alleujats per la vostra misericòrdia. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Col·lecta, III diumenge de Quaresma)

Tercera estació

JESÚS CAU PER PRIMERA VEGADA SOTA EL PES DE LA CREU.

T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

L 1. En aquell temps, Jesús digué:

-T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho.

El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.

Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega, lleugera. (Mt 11, 25-30)

El jou de Jesús és suau però ell no pot suportar el pes de la creu i cau a terra. Tota una nit en vetlla, la flagel·lació que ha patit i els escarnis fan que Jesús estigui dèbil i cau.

El dolor que tota persona pot patir pot fer sucumbir sota el seu pes com li ha passat a Jesús. Situacions de la vida que sobrepassen el nostre aguant fan que perdem el nostre equilibri i caiguem, perdem l'esperança i veiem aquell moment fosc i sense llum. Però aquest pes del sofriment es fa portable abraçant-nos al jou de Jesús, a la creu que ell també porta per tots nosaltres.

(Del salm 30)

**T. En vós, Senyor, m'emparo,
que no en tingui un desengany.
La meva vida s'esgota en les penes;
els meus anys, en el dolor.**

**Decau el meu vigor de tant sofrir,
se'm consumeixen les forces.
Sóc la befa dels enemics,
burla dels veïns, esglai dels coneguts.**

**Es decanten de mi els qui em veuen pel carrer,
els seus cors m'han oblidat com si fos mort,
em tenen per una eina que no és bona per res.**

**Però jo confio en vós, Senyor,
us dic: «Sou el meu Déu,
teniu el meu destí a les vostres mans »**

C. Preguem / Oh Déu, que heu volgut que el vostre Fill unigènit suportés les nostres debilitats; escolteu la nostra pregària i feu que els qui estan sotmesos al dolor i a les febleses humanes, sentin que són d'aquells que l'Evangeli anomena feliços i, units a Crist, contribueixin a la salvació del món. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Cf. Col·lecta, Misses i oracions per diversos motiu, pels malalts)

Quarta estació

JESÚS TROBA, MARIA, LA SEVA MARE.

**T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.**

L 1. Vora la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, muller de Cleofàs, i Maria Magdalena. Quan Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella, el deixeble que ell estimava, digué a la mare: Dona, aquí tens el teu fill. Després digué al deixeble: Aquí tens la teva mare. I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva. (Jn 19, 25-27)

L 2. Jesús en el seu camí cap a la crucifixió es troba amb la seva mare. El fragment evangèlic que acompanya aquesta estació ens presenta Maria als peus de la creu acompanyant Jesús en els últims moments de la seva vida. Quantes mares i pares no acompanyen els seus fills i filles en els moments de sofriment! Però quantes no poden i han de plorar soles les desgràcies familiars, i els fills han de viure en la freda solitud la seva vida: separats per la guerra, l'exili, l'emigració, la violència familiar..., situacions que porten dolor i sofriment. Però en aquests casos Maria esdevé la nostra Mare. Ella, Mare de Jesús, se'ns és donada pel seu Fill a nosaltres perquè tinguem sempre l'abraçada maternal de la Mare.

(Del salm 85)

**T. Escolteu, Senyor, escolteu i responeu-me,
que soc un pobre desvalgut.
Guardeu la meva vida, que soc un fidel vostre.
Sou el meu Déu, compadiu-me, Senyor,
que tot el dia clamo a vós.
Doneu el triomf al vostre servent,
la victòria al vostre fill d'esclava.**

**Feu-me aquest gest, penyora de favor,
i els qui m'odien veuran, avergonyits,
que tinc en vós, Senyor, consol i ajuda.**

C. Preguem / Oh Déu, vós volguéreu que els dolors del vostre Fill, crucificat, fossin compartits per la seva Mare al peu de la creu; concediu a la vostra Església que, associada amb Maria a la passió de Crist, participi de la resurrecció del mateix nostre Senyor Jesucrist. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Col·lecta, Mare de Déu dels Dolors)

Cinquena estació **EL CIRINEU AJUDA JESÚS A PORTAR LA CREU.**

T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

L 1. *Quan s'enduien Jesús, van agafar un tal Simó de Cirene, que venia del camp, i li carregaren la creu perquè la portés darrere d'ell. El seguia una gran gentada del poble. (Lc 23, 26-27a)*

L 2. El pes de la creu es fa tan pesat que Jesús necessita ajuda. Els moments difícils són més fàcils de suportar si es poden fer en companyia, conjuntament amb altres persones, sobretot si són persones que estimem i ens estimen. Compartir el pes dels sofriments fa més portable el camí de la vida. Si portem la creu com va fer el Cirineu, Jesús portarà el pes de les nostres angoixes i preocupacions. Si seguim Jesús darrere d'ell, el caminar serà més lleuger i menys pesat, ja que ell carrega el nostre pes i el de tot el que portem. El seguiment de Jesús ens fa deixebles seus, i això, en el fons del cor, dona pau.

(Del salm 130)

**T. El meu cor no és ambiciós, Senyor,
no són altius els meus ulls;
visc sense pretensions de grandeses,
o de coses massa altes per a mi;**

**em mantinc en una pau tranquil·la,
com un nen a la falda de la mare,
tot esperant els vostres dons.**

**Israel espera en el Senyor
ara i per tots els segles.**

C. Preguem / Senyor, preveniu els nostres actes amb la vostra inspiració i continueu-los amb la vostra ajuda, a fi que totes les nostres obres tinguin en vós el seu principi i per vós arribin a la seva fi. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Col·lecta, dijous després de Cendra)

Sisena estació

LA VERÒNICA EIXUGA LA CARA DE JESÚS.

**T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.**

L 1. Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li:

- Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més.

Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers? (Lc 10, 33-36)

L 2. En el camí cap al Calvari, Jesús troba una dona, Verònica, que compadint-se del seu estat li eixuga la cara plena de sang i de pols després de la flagel·lació i d'haver caigut a terra. El samarità igualment cura les ferides i s'ocupa d'aquell desconegut que es troba pel camí i que ha estat assaltat pels bandolers.

En tots dos relats trobem un acte de caritat i de misericòrdia cap a qui sofreix. Som conscients que cada vegada que ajudem a curar les ferides, siguin físiques com interiors, estem eixugant la cara de Jesús? Recordem què diu el mateix Jesús en el relat del judici final de l'evangeli de Mateu (25, 40.45): «Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu», i per contra «tot allò que deixàveu de fer a un d'aquests més petits, m'ho negàveu a mi».

(Del salm 55)

**T. Compadiu-vos de mi, Déu meu,
que els homes ja em tenen a les mans;
no paren de seguir-me tot el dia,
ja són a la vora, tothom combat contra mi.**

**Quan m'arriba una dia temible,
jo confio en vós.**

**Celebro les promeses de Déu;
confio en ell i no tinc por de res.
¿Què poden fer-me els homes?**

**Heu dut el compte de la meva vida errant,
en el vostre ordre
heu recollit les meves llàgrimes.**

C. Preguem / Oh Pare etern, convertiu a vós el nostre cor i feu que, buscant sempre l'únic necessari i exercint la caritat, visquem dedicats al vostre servei. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Col·lecta, Dissabte després del I diumenge de Quaresma)

Setena estació

JESÚS CAU PER SEGONA VEGADA.

T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

L 1. Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és digne de mi. Qui estima el fill o la filla més que a mi, no és digne de mi. Qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi. Qui haurà guanyat la seva vida, la perdrà, però qui l'haurà perduda per causa meva, la trobarà. (Mt 10, 37-39)

L 2. Novament el pes de la creu es fa insuportable i Jesús cau a terra. Novament Jesús ens demana que portem la nostra creu i que el seguim per poder ser dignes d'ell, poder-ne ser seguidors. La vida del cristià compromès no ha estat mai un camí fàcil: la contradicció, el menyspreu, la persecució que molts cristians encara avui pateixen pel sol fet de portar el nom de Crist forma part del seguiment a Jesús. «Si el cap de casa l'han tractat de Beelzebul, molt més hi tractaran els altres de casa» (Mt 10, 25b). Però com diu el mateix Jesús qui perdi la vida per causa seva la trobarà de nou a la vida eterna, qui es mantingui ferm fins a la fi, se salvarà (cf. Mc 13, 13b).

(Del salm 9)

T. ¿Com és, Senyor, que us quedeu tan lluny,
que us amagueu als moments de la desgràcia?
L'impíu, insolent, persegueix el desvalgut,
se n'apodera amb les intrigues que trama.
Els seus ulls espíen l'indefens,
observa d'amagat, com un lleó, entre maleses,
alerta per endur-se el desvalgut,
el captura i, amb el llaç, l'arrossega;
s'ajup, s'aclofa fins a terra,
l'indefens cau a les seves urpes.
Alceu-vos, Senyor, esteneu la mà,
no us oblideu de l'indefens!

C. Preguem / Us demanem, Senyor, que feu baixar una abundosa benedicció sobre el vostre poble, perquè creixi en l'esperança enmig de les tribulacions, s'enforteixi en la temptació i obtingui la redempció eterna. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Oració sobre el poble, I diumenge de Quaresma)

Vuitena estació

JESÚS CONSOLA LES DONES DE JERUSALEM.

T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

L 1. *El seguia una gran gentada del poble; moltes dones feien mostres de dol i el planyien. Jesús es girà cap a elles i els digué:
- Filles de Jerusalem, no ploreu per mi; ploreu més aviat per vosaltres mateixes i pels vostres fills. Perquè venen dies que la gent dirà: "Sortoses les qui no tenen fills, les entranyes que no han engendrat i els pits que no han criat!" Llavors començaran a dir a les muntanyes: "Caieu damunt nostre!", i als turons: "Cobriu-nos!" Perquè, si tracten així l'arbre verd, què serà del sec? (Lc 23, 27-31)*

L 2. Quina contradicció, no? El qui és ajusticiat i pateix el suplici és qui consola unes dones que troba plorant. Una persona que experimenta el dolor sovint pot sucumbir en ell, però de vegades, el més sorprenent, troba una força interior desconeguda que li dona vida. No deu ser la fe?

En temps dels jueus era tradició que davant la mort d'una persona hi hagués l'"ofici" de les ploraneres: dones que es dedicaven a plorar a canvi d'un sou. És a dir, el seu plor era fingit i només per interessos. Possiblement aquestes dones que ploren ho fossin. Quantes vegades nosaltres mateixos o els altres fingim uns

sentiments només per fer-nos de bon veure, per quedar bé i en el fons no tenim cap empatia amb el que està vivint aquella persona. Com diu sant Pau: «Beneïu els qui us persegueixen. Beneïu, no maleïu. Alegreu-vos amb els qui estan alegres, ploreu amb els qui ploren. Viviu d'acord els uns amb els altres» (Rm 12, 14-16a).

(Del salm 126)

**T. Quan el Senyor renovà la vida de Sió
ho crèiem un somni;
la nostra boca s'omplí d'alegria,
de crits i de rialles.
Renoveu la nostra vida, Senyor,
com l'aigua renova l'estepa del Nègueb.
Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls
criden de goig a la sega.**

C. Preguem / Oh Déu, que preferiu la compassió i no el càstig envers els qui esperen en vós; concediu als vostres fidels que plorin sincerament el mal que han comès, per tal que mereixin de trobar la gràcia del vostre consol. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Oració sobre el poble, dimarts després del diumenge V de Quaresma)

Novena estació

JESÚS CAU PER TERCERA VEGADA A TERRA.

T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

L 1. *Era abans de la festa de Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, l'hora de passar d'aquest món al Pare. Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem.*

Mentre sopaven, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de trair-lo, Jesús, sabent que el Pare li ho havia posat tot a les mans, i que havia vingut de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després va tirar aigua en un gibrell i començà a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia cenyida. (Jn 13, 1-5)

Jesús s'ajup per rentar els peus als deixebles. Igualment, Jesús cau a terra novament, el tercer cop. Dos relats on la persona de Jesús manifesta la seva humilitat: ajupir-se per rentar els peus era el que feien els esclaus als seus amos quan aquests tornaven a casa. Caure a terra pel pes de la creu implica submissió i en aquest cas a un poder que actua injustament.

En ambdós casos manifesta l'estimació fins a l'extrem de Jesús cap als seus, cap a tots nosaltres. Ell es fa servidor, cau a terra per nosaltres, per aixecar-nos i netejar-nos del nostre orgull, egoisme, idolatria...

Seríem capaços de rentar els peus a persones que egoïstament considerem inferiors a nosaltres o fins i tot a qui sabem que ens volen mal? Permetríem que ens carreguessin una creu que no ens pertoca? Jesús ho va fer; si volem ser seguidors seus no podem fer altrament.

(Del salm 14)

**T. Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?
¿Qui podrà viure a la muntanya sagrada?**

**El qui obra honradament
i practica la justícia,
diu la veritat tal com la pensa;
quan parla no escampa calúmnies,
mai no fa mal al proïsme,
ni carrega a ningú res infamant,**

**compten poc als seus ulls els descreguts,
honra i aprecia els fidels del Senyor;
no es desdiu de promeses oneroses,
no fia els seus diners a interès,
ni es ven per condemnar cap innocent.
El qui obra així mai no caurà.**

C. Preguem / Pare sant, el vostre Fill volgué rentar els peus dels deixebles per donar-nos l'exemple que no hem de voler ser servits, sinó estar al servei dels germans; feu que siguem omplerts de l'esperit d'humilitat i de l'amor, bons en el servei i constants en l'oració. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Cf. Col·lecta i Oració sobre les ofrenes, En l'ordenació de diaques)

Desena estació

JESÚS ÉS DESPULLAT DELS SEUS VESTITS.

T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

L 1. *En portaven també dos més, que eren criminals, per executar-los amb ell. Quan arribaren a l'indret anomenat la Calavera, hi van crucificar Jesús amb els criminals, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra. Jesús deia: Pare, perdona'ls, que no saben el que fan. Després es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus.*

(Lc 23, 32-34)

L 2. El despreniment de Jesús es tal que fins i tot el despullen dels seus vestits. Dona tot el que té, es dona totalment per amor per tal de salvar-nos a nosaltres. L'Innocent és tractat com a culpable i condemnat enmig d'altres malfactors.

Però en lloc de reclamar justícia, de proclamar la seva innocència prega al Pare que ens perdoni ja que no sabem el que fem. Acte d'amor sublim que només els sants i els seguidors fidels del Crist

han sabut reproduir en el moment del seu martiri. Recordem les paraules del nostre germà monjo i màrtir el P. Fulgenci Albareda: «Ànims, ànims; diguérem a Jesús que l'estimàvem, quan vam professar; ara ha arribat l'hora de demostrar que l'estimem de debò, anant, si cal, a morir per ell». O les que digué mossèn Joan Alsina al seu botxí: «No em tapis els ulls, vull veure't per poder donar-te el perdó».

(Del salm 92)

T. El Senyor és rei, va vestit de majestat.

El Senyor va vestit i cenyit de poder.

Manté ferm tot el món, incommovible.

**El vostre soli es manté des del principi,
vós sou des de sempre.**

**El vostre pacte és irrevocable;
la santedat, Senyor, escau a casa vostra
al llarg de tots els temps.**

C. Preguem / Senyor, Pare sant, concediu-nos una fidelitat plena i una fe ferma en el seguiment de Crist fins al martiri, i feu-nos testimonis d'una caritat perfecta per estimar els germans fins al perdó dels nostres perseguidors. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Cf. Col·lecta, beats Pere Cunill i companys màrtirs)

Onzena estació

JESÚS ÉS CLAVAT A LA CREU.

T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

L 1. Prengueren, doncs, Jesús, i, portant-se ell mateix la creu, va sortir cap a l'indret anomenat «Lloc de la Calavera», que en hebreu es diu Gòlgota. Allà el crucificaren, juntament amb dos més, un a cada banda, i Jesús al mig. Pilat va fer escriure un rètol i el feu posar a la creu. Hi havia escrit: «Jesús de Natzaret, el rei dels

jueus.» Molts dels jueus el van llegir, perquè l'indret on havia estat crucificat Jesús queia prop de la ciutat. El rètol era escrit en hebreu, en llatí i en grec. Però els grans sacerdots digueren a Pilat:- No hi escriguis: "El rei dels jueus." Posa-hi: "Aquest va dir: Jo sóc el rei dels jueus." Pilat contestà:- El que he escrit, ja està escrit. (Jn 19, 16-22)

L 2. Mireu l'arbre de la creu on penja el Redemptor del món. Mireu aquell que han crucificat i que és escàndol per a uns i follia per a uns altres. El rei dels jueus seu al seu tron de creu coronat amb una corona d'espines i portant la nuesa com a vestit sumptuós. Allà clavat a la creu, de la mateixa manera que Moisès alçant la serp dalt d'un pal salvava els qui la miraven, ara tots els qui mirem amb fe el Crucificat som salvats dels nostres pecats ja que ell se'ls carrega tots i ho fa només per amor. Només l'Amor té l'última paraula.

(Del salm 1)

T. Felïç l'home

**que no es guia pels consells dels injustos,
ni va pels camins dels pecadors,
ni s'asseu al ròdol burleta dels descreguts.
Estima de cor la Llei del Senyor,
la repassa meditant-la nit i dia.
Serà com un arbre que arrela vora l'aigua:
dona fruit quan n'és el temps
i mai no es marceix el seu fullatge,
duu a bon terme tot el que emprèn.**

C. Preguem / Oh Déu, vós per la Passió de Crist, el vostre Fill i Senyor nostre, heu destruït la mort, herència de l'antic pecat, que es perpetuava en tota la nissaga humana; concediu-nos que, semblants a Crist, així com per exigència de la naturalesa hem heretat la imatge de l'home terrenal, així portem també, per do de la gràcia, la semblança de l'home celestial. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Col·lecta, Divendres Sant)

Dotzena estació **JESÚS MOR A LA CREU.**

T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.

L 1. Arribat el migdia, es va estendre per tota la terra una foscor que va durar fins a les tres de la tarda. I a les tres de la tarda, Jesús va cridar amb tota la força:

- Eloí, Eloí, ¿lemà sabactani? —que vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?»

En sentir-ho, alguns dels presents deien:

- Mireu com crida Elies.

Llavors un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya i la hi donava perquè begués, dient:

- Deixeu, a veure si ve Elies i el baixa de la creu.

Però Jesús llançà un gran crit i va expirar.

Llavors la cortina del santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. El centurió, que estava enfront d'ell, quan veié la manera com havia expirat, digué:

- És veritat: aquest home era Fill de Déu. (Mc 15, 33-39)

Arriba el moment del lliurament total amb la mort de Crist. Un cop tot s'ha acomplert segons les Escriptures, només li queda donar la seva vida. Tot el creat s'estremeix davant aquesta oblació total del seu Creador. La cortina s'esquinça. La separació entre Déu i l'home ha desaparegut i amb la mort de Jesús s'estableix una nova i definitiva via d'accés a Déu: Jesucrist.

«Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics» (Jn 15,13) digué Jesús. I ell no dona la seva vida només pels seus amics sinó per a tota la humanitat. L'amor total passa per la donació total.

I fruit d'aquesta donació total el centurió comprèn qui és Jesús. Per això pot fer la gran afirmació cristològica sobre Jesús: «aquest home era Fill de Déu».

(Del salm 21)

**T. Em miren, em contemplen satisfets,
es reparteixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meva roba.
Almenys vós, Senyor, no us allunyeu;
força meva, cuiteu a defensar-me.**

**Allibereu la meva vida de l'espasa,
que no mori entre les grapes del gos,
salveu-me de la gola del lleó,
gardeu de les banyes del brau
la meva pobra vida.**

**Anunciaré als meus germans el vostre nom,
us lloaré enmig del poble reunit.
Fidels del Senyor, lloeu-lo,
fills de Jacob, glorifiqueu-lo,
reverencieu-lo, fills d'Israel**

C. Preguem / Senyor, feu davallar una abundosa benedicció sobre el vostre poble, que commemora la mort del vostre Fill, i la joia de la seva resurrecció; concediu-li el perdó, doneu-li el consol, augmenteu-li la fe, assegureu-li l'eterna redempció. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Cf. Oració sobre el poble, Divendres Sant)

Tretzena estació

JESÚS ÉS DAVALLAT DE LA CREU.

**T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.**

L 1. Arribat ja el capvespre, com que era el dia de preparació, el dia abans del repòs del dissabte, Josep d'Arimatea, membre distingit del Sanedrí, que esperava també l'arribada del Regne de Déu, va gosar entrar a veure Pilat per demanar-li el cos de Jesús. Pilat es va estranyar que ja fos mort i feu cridar el centurió per preguntar-li si això era cert. Informat pel centurió, va permetre a Josep que s'endugués el cadàver. Josep va comprar un llençol, va baixar Jesús de la creu, l'embolcallà amb el llençol. (Mc 15, 42-46b)

L 2. Gràcies a la intervenció de Josep d'Arimatea, el cos sense vida de Jesús és davallat de la creu als peus de la qual l'espera la seva Mare. Ella, que conservava tots els records en el seu cor, des del dia de l'Anunciació fins avui ha estat al costat del seu Fill. L'últim cop que s'han trobat, ell portava la creu. Ara, sense alè, el Fill resta immòbil entre els seus braços.

Si la mort d'un ésser estimat sempre és dolorosa, la mort d'un fill és terrible. És el sense sentit de la vida.

Maria és una mare més que plora el seu fill mort degut a la malaltia, als accidents, a les addiccions, a les guerres, a la fam... Enfront del dolor punyent de la mort només la fe esperançada en la resurrecció el fa més suportable.

(Salm 129)

T. Des de l'abisme us crido, Senyor.

Escolteu el meu clam.

Estigueu atent,

escolteu aquest clam que us suplica.

**Si tinguéssiu en compte les culpes,
¿qui es podria sostenir?
Però és molt vostre perdonar,
i això ens infon respecte.**

**Confio en la paraula del Senyor,
la meva ànima hi confia.
Espera el Senyor la meva ànima,
més que els sentinelles el matí.**

**Que esperin el matí els sentinelles!
Israel, espera en el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
És ell qui redimeix Israel
de totes les seves culpes.**

C. Preguem / Senyor Déu nostre, que en la vostra admirable providència volguéreu que la Mare del vostre Fill experimentés les angoixes i els sofriments humans; per la intercessió de Maria, concediu als qui viuen sota qualsevol esclavatge la veritable llibertat dels fills de Déu. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Cf. Col·lecta, Mare de Déu de la Mercè)

Catorzena estació

JESÚS ÉS COL·LOCAT EN EL SEPULCRE.

**T. Us adorem, Senyor, i us beneïm
perquè per la vostra santa creu heu redimit el món.**

*L 1. Josep, doncs, hi anà i va treure de la creu el cos de Jesús. També hi va anar Nicodem, el qui temps enrere havia visitat Jesús de nit, i portà una barreja de mirra i àloe, que pesava unes cent lliures. Llavors van prendre el cos de Jesús i l'amortallaren amb un llençol, juntament amb les espècies aromàtiques, tal com és costum d'enterrar entre els jueus. Hi havia un hort a l'indret on havien crucificat Jesús, i dintre l'hort un sepulcre nou, on encara no havia estat posat ningú. Com que per als jueus era el dia de la preparació, i el sepulcre es trobava a prop, van disposar-hi Jesús.
(Jn 19, 38b-42)*

L 2. El divendres arriba a la seva fi i comença el gran repòs. Ara el cos sense vida de Jesús només pot rebre sepultura segons els costums dels jueus. Tot s'ha acabat. Els deixebles han marxat esporuguits davant els esdeveniments i només pocs resten en vetlla mentre el sepulcre és tancat.

I nosaltres? Restem en vetlla o també hem marxat? Davant el sofriment, la persecució, som dels qui ens amaguem o ens mantenim dempeus amb la confiança que la mort té un sentit? S'acaba el divendres, arriba el dissabte i amb ell el tercer dia, el diumenge, dia en què tot comença de nou, dia en què la Mort és vençuda per la Vida, l'Amor guanya a l'odi i tot sofriment veu la llum amb la Resurrecció de Jesucrist.

(Del salm 85)

**T. Senyor,
m'heu deixat al fons del país dels morts,
a la foscor dels abismes;
el vostre rigor pesa damunt meu,
em cobreixen les vostres onades.**

**Heu allunyat de mi els meus coneguts,
m'heu fet repugnant per tothom;
estic reclòs, no puc sortir,
els meus ulls s'esllangueixen de pena.**

**Jo us crido auxili, Senyor,
cada mati us arriba la meva súplica.
Senyor, ¿per què m'abandoneu
i m'amagueu la vostra mirada?**

**Des d'infant que soc feble i dissortat,
el pes que suportó m'aclapara,
el vostre rigor em passa pel damunt;**

**l'esglai em deixa anorreat,
tot el dia m'envolta com l'aigua,
em cobreix per tot arreu.**

**Heu allunyat de mi veïns i amics,
i la foscor em fa companyia.**

C. Preguem / Déu omnipotent i etern, vós, per donar a la nissaga humana un model d'humilitat, heu volgut que el nostre Salvador es fes home i que patís una mort de creu; feu-nos aprendre la lliçó dels seus sofriments per a poder participar en la seva resurrecció. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Col·lecta, diumenge de Rams)

Cant

**Victòria! Tu regnaràs.
O Creu! Tu ens salvaràs.**

- 1. Tu brilles sobre els homes
que busquen la veritat.
Oh Creu, font d'on rebrolla
l'amor i la llibertat.**
- 2. Tu portes l'alegria
al pobre i al malalt.
Tu ets la llum que ens guia
vers Crist cabdill immortal.**
- 3. A l'ombra dels teus braços
el món la pau buscarà.
Com Crist, amb claus per llaços,
per tu el cel guanyarà.**

C. Preguem / Oh Déu, per mitjà del vostre Unigènit, vencedor de la mort, ens heu obert les portes de l'eternitat; feu que celebrant la resurrecció del Senyor, es desvetlli en la vostra Església l'esperit de fills d'adopció per tal que, renovats en el cos i en l'esperit pel vostre Esperit, us servim amb fidelitat i ressuscitem en la llum de la vida. Per Crist Senyor nostre. **T. Amén.**

(Cf. Col·lecta, Vetlla Pasqual i missa del dia de Pasqua)

